

اختلال پردازش شنوایی مرکزی

مشخصه اختلال پردازش شنوایی مرکزی، درک ضعیف اصوات غیر گفتاری و گفتاری بخصوص در حضور نویز زمینه محیط و با وجود آستانه های شنوایی طبیعی فرد در سکوت و نیز هوش بهر هنجار می باشد.

این اختلال در کودکان سن مدرسه بیشتر مورد توجه قرار می گیرد، چون می تواند منجر به اختلالات یادگیری گردد و بخصوص بر زبان و فراگیری خواندن و نوشتن موثر باشد. اثرات اختلال پردازش شنوایی مرکزی، در زندگی روزمره اساساً ناشی از کاهش توانایی " گوش کردن " (اشاره به فرآیندی فعال است که با دقت و توجه همراه می باشد) و متعاقب آن کاهش پاسخ های مناسب به اصوات می باشد.

گروه دیگری که باید تحت ارزیابی های پردازش شنوایی مرکزی قرار گیرند، سالمندانی هستند که ممکن است علاوه بر کاهش شنوایی محیطی و لزوم استفاده از وسایل کمک شنیداری مثل سمعک، اختلالات مرکزی در پردازش اطلاعات صوتی نیز دارند و لازم است علاوه بر استفاده از سمعک، توانبخشی های شنوایی مرکزی نیز زیر نظر متخصص شنوایی شناس متبحر برایشان صورت پذیرد تا حداکثر بهره مندی از سمعک را تجربه کنند.

انتخاب شیوه مناسب توانبخشی، براساس آگاهی و شناخت شنوایی شناسان از سازوکارهای پردازش شنوایی و پردازش های شناختی و نیز تشخیص صحیح اختلال براساس شواهد رفتاری و الکتروفیزیولوژیک می باشد.